

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan, Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

juducând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Abashidze Gurami (anterior Goradze Mindia), prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Abashidze Gurami XXX (anterior Goradze Mindia XXX), născut la XXX, originar din XXX și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 19.01.2016 până la 26.01.2016;

Instanța de apel de la 18.04.2016 până la 26.10.2017;

Instanța de recurs de la 20.07.2018 până la 18.12.2018.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016, Abashidze Gurami, (anterior Goradze Mindia) a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Abashidze Gurami, (anterior Goradze Mindia) la 03.12.2015, a intrat pe teritoriul Republicii Moldova, prin punctul de trecere Giurgiulești-Galați, prezentând controlului pașaportul Ucrainei cu seria și numărul XXX pe numele XXX a.n. XXX, care potrivit raportului de expertiză nr. 665 din 04.12.2015, s-a stabilit că imaginea fotografică din extrasul din sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră blancheta pașaportului cet. Goradze Mindia cu nr. XXX și imaginea fotografică din extrasul din sistemul informațional integrat al Poliției de Frontieră, a imaginii pașaportului R. Ucraina cu nr. XXX, eliberat pe numele cet. XXX, reprezintă una și aceeași persoană.

Astfel prin acțiunile sale intenționate Abashidze Gurami (anterior Goradze Mindia) a comis infracțiunea de confecționare, deținere și folosire a documentelor oficiale false, săvârșit referitor la un document de importanță deosebită, infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal.

3. Sentința a fost contestată, cu apel de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Abashidze Gurami prin care a solicitat, casarea sentinței cu pronunțarea unei hotărâri, prin care Abashidze Gurami să fie achitat de sub învinuire de comiterea infracțiunii încriminate.

În motivarea apelului avocatul a indicat că, urmărirea penală precum și judecarea cauzei în instanța de fond a fost efectuată cu încălcarea esențială a normelor procedurale ce reglementează competența teritorială.

Reieșind din conținutul și esența învinuirii înaintate inculpatului Abashidze Gurami prin prisma prevederilor art. 257 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat avocatul că, urmărirea penală urma a fi efectuată de organul de urmărire penală de la

locul comiterii infracțiunii, și nicidecum de OUP Aeroport, mun. Chișinău sau Procuratura Botanică, mun. Chișinău. Astfel urmărirea penală a fost efectuată de către un organ, care în virtutea legii nu avea drept s-o efectueze, ceea ce prin prisma prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, duce la nulitatea absolută a tuturor acțiunilor de urmărire penală efectuate de către Procuratura Botanică, mun. Chișinău, inclusiv și înaintarea învinuirii, întocmirea rechizitoriului etc.

Chiar dacă Procuratura Botanică, mun. Chișinău a efectuat urmărirea penală, a întocmit rechizitoriu și a expediat cauza în instanța de judecată, instanța de fond a examinat cauza contrar prevederilor art. 40 Cod de procedură penală. Astfel, ținând cont de prevederile art. 40 și art. 44 alin. (1) Cod de procedură penală, după primirea cauzei penale instanța de judecată urma să își decline competența și să trimită dosarul instanței competente - Judecătoria Cahul. În pofida acestor circumstanțe evidente instanța de fond a purces la examinarea cauzei și a pronunțat o sentință contrar prevederilor legale.

Contrar prevederilor art. 384 alin. (3) și 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată a pronunțat în privința inculpatului Abashidze Gurami o sentință neîntemeiată, care este bazată pe presupuneri. Astfel, la baza sentinței contestate a fost pus Raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015 (f. d. 19- 23) prin care însă expertul a ajuns la concluzie că, „*imaginile fotografice reprezintă probabil una și aceeași persoană*”. Adică, coincidența între persoanele nominalizate este stabilită cu probabilitate și nu este prezentă o concluzie certă. Mai mult ca atât, Raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015, este lovit de nulitate absolută, or în ordonanța privind dispunerea efectuării expertizei portretului din 04.12.2015 de către reprezentantul organului de urmărire penală nu a fost completat compartimentul cu datele expertului căruia a fost dispusă executarea expertizei. Este de menționat inclusiv și faptul că, expertiza a fost efectuată în baza unor copii neautentificate a documentelor, ceea ce și mai mult pune la îndoială corectitudinea constatărilor făcute de expert în Raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015.

Apărarea a menționat că, este greșită și concluzia instanței referitor la faptul că, Goradze Mindia nu a intrat pe teritoriul Republicii Moldova în perioada 01.01.2015-04.12.2015, or de către organul de urmărire penală nu a fost verificat faptul traversării frontierei de stat de către Abashidze Gurami.

În materialele cauzei penale lipsesc cu desăvârșire careva probe ce confirmă faptul confecționării, deținerii și folosirii de către Abashidze Gurami a pașaportului cet. Republicii Ucrainei pentru traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova. Din actul de învinuire nu este clar când, unde, de către cine și prin ce metodă a fost confecționat pașaportul cu nr. XXX, astfel este absolut inexplicabilă condamnarea inculpatului anume pe semnul calificativ „confecționare documentului oficial fals”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, a fost respins ca fiind nefondat, apelul declarat de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Abashidze Gurami XXX (Goradze Mindia XXX), cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță a făcut o minuțioasă analiză a tuturor probelor și le-a dat o apreciere cuvenită, astfel instanța de apel a ajuns la concluzia că cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc vinovăția inculpatului, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, după semnele

calificative: confecționarea, deținerea, și folosirea a documentelor oficiale false, săvârșit referitor la un document de importanță deosebită.

Necâtând la faptul că, inculpatul în ședința de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii încriminate, aceasta se dovedește prin cumulul de probe cercetate în cadrul anchetei judecătorești, verificate prin citire în apel și anume, prin declarațiile martorului Gîrbu Valeriu, procesul-verbal privind recunoașterea persoanei după fotografie din 29.12.2015 (f. d. 86); raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015 (f. d. 19-23); extrasul din baza de date a Poliției de Frontieră (f. d. 9, 10); procesul-verbal de examinare a datelor din baza de date a Poliției de Frontieră (f. d. 11-13).

De asemenea, nu poate fi luată în considerație versiunea susținută de inculpat pe întregul proces penal, privind nerecunoașterea vinei. Or, acestea se consideră ca tendința ultimului să prezinte o stare de fapt nereală și neplauzibilă, care să-i atenueze răspunderea penală, deoarece aceste declarații se combat prin cumulul de probe administrate în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, care au fost verificate în ședința instanței de apel.

Nu pot fi reținute argumentele apelantului precum că, nu sunt prezente careva probe cea ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, potrivit procesului-verbal privind recunoașterea persoanei după fotografie din 29.12.2015, martorul cet. Gîrbu Valeriu a recunoscut pe Goradze Mindia după aspectul al feței.

Mai mult ca atât, prin raportul de expertiză nr. 665 din 04.12.2015 se atestă că, imaginea fotografică a titularului pașaportului cet. Republicii Ucrainei cu nr. XXX pe numele XXX a.n. XXX, ridicat din sistemul informațional al Poliției de Frontieră și imaginea fotografică a titularului pașaportului cet. Republicii Georgiei cu nr. XXX pe numele Goradze Mindia a.n. XXX ridicat din sistemul integrat informațional al Poliției de Frontieră, reprezintă probabil una și aceeași persoană.

Nu a fost reținut argumentul apărării precum că, a fost încălcată competența teritorială de efectuare a urmăririi penale ceia ce prin prisma prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, duce la nulitatea absolută a tuturor acțiunilor de urmărire penală efectuate de către Procuratura Botanică, mun. Chișinău, inclusiv și înaintarea învinuirii, întocmirea rechizitoriului etc, or potrivit procesului-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului acestuia, luând cunoștință de materialele urmăririi penale, învinuitul și apărătorul nu au făcut careva obiecții asupra acestora.

Totodată, potrivit art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural”. Astfel, încălcarea competenței teritoriale nu atrage după sine nulitatea actelor procedurale, or nerespectarea normelor juridice privind competența teritorială nu atrage nulitatea actelor procedurale și a probelor administrate întocmite de OUP sau de procuror.

Nerespectarea normelor privind competența teritorială poate genera doar conflicte de competență teritorială care se soluționează conform art. 271 alin. (3) Cod de procedură penală. În aceste cazuri actele procedurale întocmite și probele administrate rămân valabile.

Articolul 257 Cod procedură penală, stipulează că, urmărirea penală se efectuează în sectorul unde a fost săvârșită infracțiunea sau, la decizia procurorului, în sectorul

unde a fost descoperită infracțiunea ori unde se află bănuitul, învinuitul sau majoritatea martorilor. Dacă locul săvârșirii infracțiunii nu este cunoscut, urmărirea penală se efectuează de organul de urmărire penală în a cărui rază de activitate a fost descoperită infracțiunea sau se află domiciliul bănuितului, învinuitului.

La fel, nu a fost admis argumentul apelantului precum că, s-a încălcată competența teritorială la examinarea cauzei, or urmărirea penală a fost efectuată de către Procuratura Botanică în raza de activitate a Judecătoria Botanică, mun. Chișinău.

Astfel, prin raportul colaboratorului SIS SPF AIC s-a constatat că, există bănuială rezonabilă în privința unui cetățean al Ucrainei care deseori traversează frontiera Republicii Moldova sub o altă identitate, deținând documente false, — două pașapoarte, unul pe numele XXX, născut la 21.04.1976, care urmează să părăsească țara prin Aeroportul Internațional Chișinău (f.d.8).

Potrivit art. 28 Cod de procedură penală, procurorul și organul de urmărire penală au obligația, în limitele competenței lor, de a porni urmărirea penală în cazul în care sunt sesizate, în modul prevăzut de prezentul cod, că s-a săvârșit o infracțiune și de a efectua acțiunile necesare în vederea constatării faptei penale și a persoanei vinovate.

S-a reținut că, atât la finalizarea urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în fond nu au fost contestate acțiunile procurorului pe motivul incompetenței de a gestiona prezenta cauză penală, iar careva temei de a declara nule acțiunile de urmărire penală, pe acest temei, la caz lipsesc.

Instanța de apel a menționat că, în acțiunile inculpatului este prezentă atât latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și latura subiectivă. Astfel, s-a constatat că în cauza penală s-au stabilit toate elementele componenței de infracțiune imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința instanței de fond, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

De asemenea, privind pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a constatat că, instanța de fond just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, fiind luate în considerație dispozițiile art. 61 și art. 75, 85 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale și corijare a infractorului, întru prevenirea comiterii de către acesta a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținându-se cont de gravitatea faptei penale și consecințele survenite care face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului care anterior nu a fost judecat, de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, inculpatul nu a recunoscut vina.

Pedeapsa numită inculpatului este una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Abashidze Gurami (anterior Goradze Mindia), făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 4), 5) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată. Recurentul invocă că, în instanța de apel au fost comise erori de drept care au afectat legalitatea deciziei, or, cauza a fost examinată în absența inculpatului, care nu a fost citat în ordinea stabilită despre data și ora ședințelor de judecată. Totodată, în decizia instanței de apel s-a

menționat că, la 30.01.2016, inculpatul a fost îndepărtat de pe teritoriul Republicii Moldova, pe un termen de 5 ani, fapt confirmat prin scrisoarea Directorului adjunct al Biroului de Migrațiune și Azil. Astfel, în opinia apărătorului, conform situației procesuale, există necesitatea de a efectua acțiunea procedurală de citare a inculpatului în ședința de judecată, o acțiunea procesuală care a fost îndeplinită, însă răspunsul nu a parvenit.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Abashidze Gurami (anterior Goradze Mindia), prin care a menționat că, recursul urmează a fi respins, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra faptelor invocate. Din textul deciziei rezultă că s-a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind în corespundere cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, pentru considerentele de drept și de fapt expuse în contextul ce urmează.

Rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, constă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Soluția de admitere a recursului declarat, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanță, la această etapă a procedurilor.

Din conținutul recursului deferit judecării se constată că, titularul acestuia, întemeindu-și cererea pe temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 4), 5) Cod de procedură penală, critică decizia instanței de apel prin aceea că, judecata a avut loc fără participarea inculpatului, când participarea lor era obligatorie potrivit legii și cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate.

Din conținutul recursului ordinar declarat se reține că apărătorul critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în prezenta speță, și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că, potrivit sentinței inculpatul Abashidze Gurami (anterior Goradze Mindia) a fost condamnat conform rechizitoriului, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, soluție menținută de instanța de apel.

La caz, Colegiul penal reține că potrivit rechizitoriului, organul de urmărire penală nu a constatat prin care modalitate alternativă prevăzută de art. 361 Cod penal,

inculpatul a comis fapta, și anume prin *confeccionarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false* (f.d. 100, vol. I).

Instanța de fond la etapa cercetării judecătorești depășind limitele învinuirii a indicat că „*Astfel prin acțiunile sale intenționate Abashidze Gurami (anterior Goradze Mindia) a comis infracțiunea de confeccionare, deținere și folosire a documentelor oficiale false, săvârșit referitor la un document de importanță deosebită, infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal.*”, fără a indica în ce circumstanțe concrete au fost comise modalitățile alternative prevăzute de dispoziția art. 361 Cod penal, și anume: *confeccionare, deținere și folosire*, or prin urmare, procedându-se în asemenea mod, a avut loc o încălcare a exigențelor art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - „... *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa*”.

De asemenea, Colegiul penal lărgit remarcă jurisprudență în materie penală a Curții Europene, și anume în cauza Adrian Constantin vs. România, Hotărârea din 12.04.2011, unde Curtea a subliniat încă o dată că „... *rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.*”

În continuare, Colegiul penal lărgit reiterează că rechizitoriul, în sensul art. 297 Cod de procedură penală, este actul de sesizare a instanței de judecată, care se întocmește după prezentarea materialelor de urmărire penală și care trebuie să cuprindă, printre altele, informații despre fapta incriminată persoanei în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, adică, formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinovăției, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei. Rigurozitatea dispozițiilor legale privind sesizarea instanței impune ca învinuirea să fie *clară, concretă și previzibilă*, deoarece instanța de judecată are obligația să se pronunțe asupra faptei reținute în sarcina inculpatului în limitele determinate prin rechizitoriu. Or, în atare circumstanțe, se concluzionează că modalitatea acționării inculpatului în vederea săvârșirii infracțiunii imputate, trebuie întotdeauna să fie adus la cunoștința părților, mai ales pentru a da posibilitatea inculpatului dreptul de a-și pregăti apărarea.

Este de remarcat și faptul, în acest aspect, că potrivit art. 24 alin. (2) și art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii.

Conform art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit concluzionează că, decizia instanței de apel prin care a fost menținută sentința este una contradictorie și nemotivată, or hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, temei prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel erorile admise de către aceasta nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, într-un alt complet de judecată.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont și de Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 prin care prevederile art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal au fost declarate neconstituționale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și recurs, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursul ordinar, declarat de avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Abashidze Gurami (anterior Goradze Mindia), casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în cauza penală în privința inculpatului *Abashidze Gurami XXX (anterior Guradze Mindia XXX)*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Pronunțată integral la **22 ianuarie 2019**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas